

[Ragnhild Andersen.]

gets ændringsforslag til § 38 i folkeforsikringsloven, således at ministerens oprindelige forslag kan bibeholdes.

Socialministeren (Strøm): Jeg vil allerførst gerne takke samtlige ordførere for deres venlige tilslutning til lovforslaget, og dernæst vil jeg takke udvalget for det arbejde, der er udført, hvorefter der er opnået enighed om vedtagelse af lovforslagene med de foreslåede ændringer.

Det er rigtigt, at det er tredjedelsgrænsen i § 38, hvorom diskussionen føres dels i offentligheden og dels her på rigsdagen, også af ordførerne. I den anledning vil jeg gerne fremhæve de forbedringer, lovforslaget vil medføre, og gøre opmærksom på, at der sker en smidiggørelse af det gældende invaliditetsbegreb, således at der også efter den ændring, der er foreslået under udvalgsbehandlingen, vil være mulighed for at tilkende invaliderente i noget videre omfang end efter de gældende regler. Det udvalg, som kom til rigsdagen med en betænkning, hvorefter lovforslaget udarbejdedes, havde givet visse retningslinier for, hvordan paragraffen skulle formes, og her på rigsdagen ønskede man at få det indført i selve § 38, som udvalget faktisk havde skrevet i betænkningen. Det er det, der har fundet sted, og jeg mener, at det, som nu bliver gennemført, dog nogenlunde vil dække også det, som embedsmandsudvalget ønskede.

Endvidere er der til den almindelige bestemmelse om invaliditetsbegrebet føjet den særlige regel — den såkaldte kronegrænseregel —, at en betydelig nedsættelse af erhvervsevnen også skal kunne anses for at foreligge, når invaliditeten medfører en nedsættelse af erhvervsindtægten til et beløb, der svarer til invaliderentens størrelse. Dette er også en betydelig forbedring i forhold til det bestående.

Dernæst må jeg måske gøre opmærksom på, at der som yderligere forbedring foretages forhøjelse af det nuværende blindetillæg til satsen for det nuværende hjælpeløshedstillæg og indføres et plejetillæg til særlig hjælpeløse invalider. Dette tillæg bliver 66 $\frac{2}{3}$ pct. højere end det nuværende hjælpeløshedstillæg. Dertil kommer bortfaldet af bestemmelsen om, at lovens fradragsregler også finder anvendelse på hjælpeløshedstillægget, som fremtidig benævnes bistanstillægget, og indførelse af en særlig ydelse til svært invaliderede ikke-rentemodtagere (minimumsrenten plus et beløb svarende til enten bistan- eller plejetillægget). Der bliver almindelig ad-

gang til at yde hjælp af invalideforsikringsfonden til proteser, bandager o. lign., også i tilfælde, hvor vedkommende hjælpemiddel ikke har erhvervsmæssig betydning. Der bliver adgang for tidligere invaliderentemodtagere til også efter det fyldte 65. år at få renten beregnet efter de for beregning af invaliderente gældende regler. Det har særlig betydning på grund af de for invaliderentemodtagere gældende gunstige fradragsregler og på grund af bestemmelsen om, at renten ikke kan nedsættes under en trediedel af grundbeløbet. Der er endvidere indførelse af en tidsbegrænsning på 10 år med hensyn til virkningen af invalideforsikringsrettens kendelser om fortabelse af rente på grund af undladelse af at efterkomme helbredelses- og oplæringsforanstaltninger påbudt af retten, og der er indførelse af en bestemmelse om gradvis inddragning af rente og om hvilende rente.

Stort set synes jeg, at der her er gennemført betydelige forbedringer, som jeg altså takker rigsdagen for at have været medvirkende til at gennemføre. Det er klart, at jeg heller ikke mener, at vi har fundet slutstenen på denne lovgivning, eller at der indenfor invalideforsikringslovgivningen ikke kan være spørgsmål, vi kan diskutere, ting, der eventuelt kan rettes i den kommende tid. Men jeg takker altså dem, der vil være med til at gennemføre de forbedringer, der her er tale om, forbedringer, der kommer nogle af de økonomisk dårligst stillede medborgere til gode, forbedringer, som vil andrage 6—7 mill. kr.

Hermed sluttede forhandlingen.

Der foretoges først afstemning vedrørende forslag til lov om ændringer i folkeforsikringsloven, forsåvidt angår invaliditetsbegrebet m. v.

Ændringsforslag nr. 1

vedtoges med 81 stemmer mod 6.

Ændringsforslag nr. 2, § 1, således ændret, og §§ 2—4

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om ændringer i lov om offentlig forsorg (vedrørende hjælp til kronisk syge).